

Ἡ Κυρία Musconi ἠρέσθη κατὰ τὴν εὐεργετικὴν αὐτῆς παράστασιν νὰ ἐνθουσιάσῃ τὸ ὑπερῶν διὰ τοῦ ὕμνου τῆς ἐλευθερίας τοῦ Σολωμοῦ. Ὅχι ὅτι τὸν ἐξετέλεσε κακῶς· ἄπαγε· μάλιστα ὠραῖα ἂν καὶ ἐλησμόνησε τὰς λέξεις, ἀλλὰ τοῦλάχιστον χάριν τοῦ ὅλου ποσοῦ τῶν εἰσπράξεων ὅπερ ἡ ἐπιτροπὴ εὐγενῶς φερομένη τῇ παρεχώρησεν, ἔπρεπε νὰ ἐνθουσιάσῃ καὶ τοὺς φιλομούτους τῆς πλατείας θεατὰς, οἵτινες περιέμενον καὶ τι ἐξαιρετικὸν παρ' αὐτῆς.

Ἡ μεσόφωνος Κυρία Veralli κατέδειξεν ἡμῖν τὴν μεγάλην αὐτῆς τέχνην διὰ τοῦ ἀρχικοῦ ᾄσματος τοῦ Ἀρσάκη ἐν τῇ Σερμιράμιδι. Λαρυγγισμοὶ ὠραῖοι, εὐκαμψία, τέχνη καὶ χάρις τὴν ἐχαρακτήρισαν. Πλὴν ὅς κατέληγεν ἐδῶ. Ἡθέλησε νὰ ἐκτελέσῃ καὶ τὴν μετ' αὐτὸ δυωδίαν καὶ εὗρεν ὅπως ἀναλάβῃ τὸ μέρος τοῦ βαρυφώνου τὸν K. Ghiggioni τῆς Richmond τὸν γελοῖον δὴ μαρχον, τῆς Βενετίας τὸν ἀστεῖον Μούκιον.

Ἡ Κυρία Rosavalle κατὰ τὴν εὐεργετικὴν αὐτῆς παράστασιν ἀπέδειξεν ἀληθῆ τὴν παρομοίωσιν τοῦ κηροῦ ὅστις φωτίζει τοὺς ἄλλους αὐτὸς τηκόμενος. Ἀφοῦ ἐφώτισε τοὺς ἄλλους καὶ ἐν διαφόροις εὐεργετικαῖς παραστάσεσιν ἐξετέλεσε τόσον καλῶς τὴν δυωδίαν τῆς Traviata, τὸν στρόβιλον *Φίλημα*, τὸ ἀρχικὸν ᾄσμα τῆς Fiorella, τὴν δυωδίαν τοῦ *Ραψωδοῦ*, ἐν τῇ εὐεργετικῇ αὐτῆς παραστάσει ἐτάκη. Ἡθέλησε νὰ ψάλλῃ τὸ ἀρχικὸν ᾄσμα τῆς *Νόρμας*

Casta diva che inargenti
τὸν στρόβιλον τοῦ K. Godfrey ἀλλ' ἀπέτυχεν οἰκτρῶς. Λέγουσιν ὅτι ἦτο ἀσθενής· ὅς μὴ ἔψαλλεν· ἄλλως τε τῶν ἀποτυχιῶν αἰτία πάντοτε λέγεται ἀσθένεια.

* *

Καὶ ἐτελειώσαμεν. Λέγουσιν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ θεάτρου ἐζημιώθη ἐφέτος ἐκ τῶν εἰσπράξεων. Δὲν τὸ πιστεύομεν ἔχομεν ὅμως τὴν πεποιθῆσιν ὅτι δὲν θέλει ἐπαναλάβῃ τὸ πείραμα, νὰ γελᾷ ἐπὶ βλάβῃ τῶν θεατῶν ὀπισθεν τοῦ παραπετάσματος. Ὅπως ποτ' ἂν ᾖ τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἐξηυτέλισε τὸ θέατρον καὶ ὅτι ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις ἠφάνισε τὰ παρασταθέντα μελοδράματα.

Ὅταν ἀναχωρῇ τις οἱ φίλοι συνοδεύοντες εὗχονται καλὸν κατευόδιον καὶ καλὴν ἀντάμωσιν. Νὰ εὐχηθῶμεν εἰς τὸ Ἰταλικὸν θέατρον τὸ πρῶτον διστάζομεν· περιορισθῶμεν νὰ εὐχηθῶμεν τὸ δεύτερον οὐχὶ ὅμως κατὰ τὴν κοινὴν παροιμίαν

κάθε πέρσυ καὶ καλλίτερα.

* *

Καὶ ἤδη συνετισθῶμεν· πλησιάζουσιν ἡμέραι ἱεραί. Ὁ κώδων τῆς Ῥωσικῆς καὶ τῆς Μητροπόλεως ἀναγγέλλουσι τὴν μεταβολήν.

Τύχη ἀγαθῇ! ἡ ἀμυγδαλέα ἤνθησεν, αἱ χελιδόνες ἀφίκοντο, καὶ ἂν ὅχι ἄλλο θέλωμεν χαρῇ τοῦ ἔαρος τὰ κάλλη.

ΒΕΡΟΣ.

ΠΕΡΙ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΑΣΤΑΣΙΑΣ.

(Ἀπάνθημα διαφόρων συγγραφέων).

ὑπὸ I. X. K.

Ποῦ δυνάμεθα νὰ εὕρωμεν ἐραστὰς οἵτινες νὰ μένωσιν αἰέποτε πιστοί; Κατ' ἐμὲ μόνον εἰς τὰς μυθιστορίας καὶ εἰς τὰς φωλεὰς τῶν τρυγόνων ἀπαντᾷ τις τοιούτους.
Mme Da Plat-Buisson.

Λησμονεῖ τις τὰς ἀπιστίας, ἀλλὰ δὲν συγχωρεῖ αὐτάς.

Mme De Sevigné.

Συγχωρεῖ τις τὰς ἀπιστίας, ἀλλὰ δὲν λησμονεῖ αὐτούς.

Mme De La Fayette.

Οὐδέποτε ἄλλοτε οἱ ἄνδρες καθίστανται τόσω περιπαθεῖς ὥστε τοῖς συγχωροῦμεν παροδικὴν τινὰ ἀπιστίαν.

Ninon De Lenclos.

Ἡ ἀστασία ἐνεκα τῶν συγκινήσεων ὅς παρέχει καθίσταται τὸ συμπλήρωμα τῆς εὐδαιμονίας.

Mme De Lambert.

Ἡ γυναικεία καρδία εἶναι καλενδάριον οὔτινος ἐκάστη ἡμέρα ἀφιεροῦται εἰς ἓνα ἢ καὶ πολλοὺς ἁγίους, πολλάκις δὲ εἰς πλείονας καὶ τῶν τεσσαράκοντα μαρτύρων.

I. X. K.

Μικρότερος θὰ ᾔτο ὁ τῶν ἡπατημένων γυναικῶν ἀριθμὸς εἰάν αὐταὶ ἠδύναντο νὰ παραιτηθῶσι τοῦ συνήθους ἀξιωματός των καὶ νὰ προτιμῶσι τὸν ἀγαπῶντα αὐτὰς τοῦ παρ' αὐτῶν ἀγαπωμένου.

Mme Dupoyer.

Ὁ ἀνὴρ ἐρᾶται τόσον εὐκόλως ὅσον καὶ λησμοεῖ.

Madame Desbordes—Valmore.

Δυνάμεθα νὰ ὀρκισθῶμεν ὅτι θὰ μείνω μεν σταθεροί, καθόσον ἀφ' ἡμῶν ἐξαρτᾶται ἡ σταθερότης, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὅτι θὰ ἀγαπῶμεν πάντοτε. Ὀφείλομεν ἄρα νὰ μὴ δίδωμεν εἰς τοὺς ὀρκους μας πλείονα ἰσχύν, ἢν αὐτοὶ πραγματικῶς κέκτηνται. Δὲν ἀρκεῖ ἄράγε νὰ ἐμμένωμεν εἰς αὐτοὺς ἐνόσω δὲν ὑπάρχουσιν ἀποχρῶντες λόγοι ὅπως τοὺς παραδῶμεν;

Madame de Rieux.

Ὁ ὀρκος τοῦ νὰ μὴ ἐρασθῶμεν πλέον, εἶναι τόσον ἄλογος, ὅσον καὶ ἐκεῖνος τοῦ νὰ ἀγαπῶμεν πάντοτε.

Madame de Paisieux.

Οἱ ὀρκοὶ εἰσὶ τὸ κίβδηλον νόμισμα δι' οὗ πληρόνονται αἱ θυσίαι τοῦ ἔρωτος.

Ninon de Lenclos.

Ἐν τῷ ἔρωτι, ἡ ἀστασία μόνη εἶναι ἀδυσώπητος.

Madame Sophie Gay.

Ἡ ἐν τῷ ἔρωτι σταθερότης εἶναι μᾶλλον ἀνάγκη ἢ ἀρετὴ, καθότι αὕτη διακρίνει τὸ ἀληθὲς τοῦ ψευδοῦς.

Ἡ βασίλισσα τῆς Σουηδίας, Χρηστίνα.

Ἡ πρώτη κατὰ τοῦ συζύγου της μεμψιμοιρία τῆς γυναικὸς, ἡ ἐκφραζομένη πρὸς ἄνθρωπον ὃν εὕρισκε ἀξιέραστον, εἶναι πρόκλησις εἰς παρεκτροπὴν.

Madame Perié Candaille.

Ὅ,τι ὀφείλει νὰ παραμυθῇ τὸν ἀπατηθέντα σύζυγον εἶναι, ὅτι αὐτὸς μένει πάντοτε ἀπόλυτος κύριος κτήματος οὔτινος οἱ λοιποὶ μόνον τὴν ἐπικαρπίαν ἔχουσι.

Sophie Arnould.

Ὁ ἐραστὴς τότε μόνον γίνεται ἄπιστος ὅποταν εὐδαιμονήσῃ.

G. N. P.

Ἡ ἀπιστία τοῦ ἀνδρὸς καταστρέφει τὴν συζυγικὴν εὐδαιμονίαν, τῆς γυναικὸς ὁμῶς καταστρέφει αὐτὸν τὸν γάμον, διαφθείρουσα τὸν σκοπὸν αὐτοῦ καὶ ματαιοῦσα τὰ ἀναμενόμενα ἀποτελέσματα.

Δὲν εἶναι δύσκολον νὰ ἀπαντήσῃ τις σταθερὰν καρδίαν εἰς ἄστατον γυναῖκα.

P. J. Stahl.

Αἱ γυναῖκες εἰσὶ πάντοτε σταθεραὶ εἰς τὸν ἔρωτα, ἀλλ' οὐχὶ καὶ εἰς τὸν ἐραστήν.

J. Dupaty.

Ἡ γυνὴ εἶναι τὸ μᾶλλον εὐμετάβλητον ὄν. Πολλάκις ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ στιγμῇ μυρία ἀλλάσσει φρονήματα. Καὶ ὁμῶς ἀπαιτοῦμεν σταθερότητα παρ' αὐτῆς! Καὶ ὑπάρχουσιν ἄφρονες οἵτινες πιστεύουσι καὶ οἵτινες αὐτοκτονοῦνται εἰάν ἀπατηθῶσι!

Clouzet.

Ἡ ἡρωϊκότερα ἐν τῇ σταθερότητι γυνὴ θέλει νὰ μένῃ σταθερὰ εἰς ἓνα μόνον. Οὐχ ἥττον ἐπιθυμεῖ ἵνα πάντες οἱ λοιποὶ ἀποθάνωσιν ἐκ λύπης διὰ τοῦτο.

Alph. Karr.

Ὁ Λαβρυγέρος εἶπεν: «Ὁ ἐν ἀπαθείᾳ ζῶν ἄνθρωπος εἶναι ἐκεῖνος ὅστις δὲν εἶδεν εἰσέτι τὸ ἀντικείμενον ὅπερ μέλλει ν' ἀγαπήσῃ.» Ὁ συλλογισμὸς οὗτος ἐπάγεται τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ γυνὴ ἡ ἐπὶ σταθερότητι ἐπαιρομένη εἶναι ἐκείνη ἥτις δὲν ἀπῆντησεν εἰσέτι τὸν ἄνδρα ὅστις μέλλει νὰ καταστήσῃ αὐτὴν ἄστατον.

Charles Semesle.

Ζήτει παρὰ τῆς γυναικὸς ἀφοσίωσιν καὶ

οὐχὶ σταθερότητα. Ἡ μὲν ἔγκειται ἐν τῇ φύσει αὐτῆς, ἡ δὲ οὐχί.

J. Schulze.

Ἐρώτησον τὴν φεύγουσαν νεφέλην διατί ἀφίεται εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ ἀνέμου!—Ἐρώτησον τὸ ἐπάμενον πτηνὸν διατί ἐγκαταλείπει τὴν φωλεάν του!—Ἐρώτησον τὴν ἐρωτόληπτον περιστερὰν τί τὸ ἀπομακρύνον αὐτὴν τῆς αἰέπατε πιστῆς συντροφου της!—Ἐρώτησον τὸν προδίδοντα ἢ τὴν προδίδουσαν (χωρὶς ἐν τούτοις νὰ ῥέπωσιν εἰς τὴν προδοσίαν), διατί προδίδουσι!—Ἐρώτησον ἐπὶ τέλους ὁποιονδήποτε πλάσμα διατί, προκειμένου νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ καλοῦ καὶ κακοῦ, ἐκλέγει πάντοτε τὸ τελευταῖον, ὅπερ ἀποστρέφεται καὶ ὅπερ προξενεῖ τὸν ὀλεθρὸν του!

P. J. Stahl.

Ἡ ἀσताσία ὑπάρχει ἐν τῇ φύσει, ἡ σταθερότης ἐν τῷ λογικῷ.

Tanchon.

Η ΓΥΝΗ.

Ἐάν ὑπάρχῃ ὃν ἐπὶ γῆς περὶ οὗ πάντες νὰ ἡσυχολήθησαν, πάντες νὰ ἔγραψαν, οἱ μὲν ὑπὲρ, οἱ δὲ κατὰ, τὸ ὃν αὐτὸ εἶναι ἀναμφιλέκτως ἡ γυνή. Καὶ ὄντως τὸ παράρτημα τοῦτο τῆς πλευρᾶς μας, εἶναι Σφιγξ πρὸ τῆς ὁποίας ὁ Ο.δίπους θὰ ἔμενεν ἐννεὸς, εἶναι ὠκεανὸς μυστηριώδους οὐτινος τὸν πυθμένα οὐδεὶς οὐδέποτε ἠδυνήθη νὰ βολιδοσκοπήσῃ. Συνενοῦσα ἐν αὐτῇ ἀπάσας τὰς ἀρετὰς καὶ ἀπάσας τὰς κακίας, βρίθουσα θελγήτρων καὶ ἀσχημιῶν ἡ γυνή εἶναι ὁ Ἀρλεκίνος τῆς φύσεως. Φυσικῶ τῷ λόγῳ οὐδεὶς ποτὲ ἠδυνήθη νὰ δώσῃ ἀκριβῆ ὁρισμὸν τῆς γυναικὸς καθ' ὅσον ὅ,τι ἰδιαζόντως τὴν χαρακτηρίζει εἶναι τὸ εὐμετάβολον αἰτῆς. Οὐδέποτε μένει εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν οὐδέποτε τρεῖς τὴν αὐτὴν μορφήν ὅπως δυνήθῃ τις νὰ σχεδιογραφίῃ αὐτὴν ἐπιτυχῶς. Τίς ζωγράφος δύναται ν'

ἀντιγράψῃ ἀκριβῶς εἰκόνα εἰς ἀεικινησίαν διατελοῦσαν ἢ νὰ ὀρίσῃ ἀκριβῶς τὸ χρῶμα τοῦ χαμαιλέοντος; Περιστερὰ τὴν πρωτάν, γαλῇ τὸ ἐσπέρας, τίγρις τὴν ἐπιούσαν καὶ πάλιν περιστερὰ καὶ γαλῇ ἀλληλοδιαδόχως, ἡ γυνὴ εἰς οὐδεμίαν δύναται νὰ καταλεχθῇ τάξιν τῶν ἐμφύχων καὶ ἤθελε φέρει εἰς ἀπελπισίαν τὸν Ἀριστοτέλην καὶ τὸν Βυρρῶνα. Τινὲς ἐρίσαντο ἀλλήλοις περὶ τοῦ ἂν ἡ γυνὴ κέκτηται καρδίαν ἢ ὄχι. Ἐγὼ λέγω ὅτι ἔχει καρδίαν ἀλλ' οὐχὶ οἷαν ὀρίζει ἡ φυσιολογία. Ἡ γυναικεῖα καρδία εἶναι σύνθεσις τις ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργίλλου, εἶναι περιοχὴ εἰς δύο διηρημένῃ μέρη, ἐξ ὧν τὸ μὲν χρησιμεύει ὡς ἐνδιαίτημα εἰς ἄγγελον, τὸ δὲ ὡς ἐργαστήριον δαίμονος. Ἡ γυνὴ ἀγαπᾷ χωρὶς νὰ γνωρίζῃ διατί μισεῖ διότι ἐπαυσε ν' ἀγαπᾷ λατρεύει περιφρονουμένη καὶ περιφρονεῖ λατρευομένη. Ὅ,τι ἰδιαζόντως δὲ διακρίνει τὸ γυναικεῖον φύλον εἶναι ἡ πρωτότης τῆς ἠθικῆς αὐτοῦ διαπλάσεως. Ὁ ἀνὴρ ἐν τῇ εἰκοσαετῇ ἡλικίᾳ εἶναι εἰσέτι παιδίον, ἡ δεκατετραετὴς κόρη εἶναι ἤδη γυνή. Εἰκοσαετὴς ὁ ἀνὴρ τέρπεται εἰσέτι εἰς τὰ παιδικὰ παίγνια, δεκατετραετὴς ἡ κόρη ἐγκαταλιμπάνει τὴν ἀχυρίνην πλαγκῶνά της (κοῦκλαν) ὅπως παίξῃ μετὰ τῆς ἐν σαρκὶ καὶ ὀστέοις πλαγκῶνος. Παρατηρήσατε τὸν δεκαπενταετῆ νεανίαν ἰχνογράφουντα. Σχεδιάζει πλοῖα, οἴκους, μορφάς. Παρατηρήσατε καὶ τὴν δεκατετραετῇ κόρην. Ὅσας χάρτης καὶ μόλυβδος τύχωσιν εἰς τὰς χεῖράς της θὰ διαγράψῃ δύο καρδίας συνδεομένας διὰ στεφάνης καὶ διαπερωμένας ὑπὸ βέλους. Κατ' ἀντίθετον λόγον, ἐνῶ ὁ ἀνὴρ παύει κατὰ τινα ἐποχὴν ὧν παιδίον, ἡ γυνὴ διατηρεῖ εἰς τινὰς περιστάσεις παιδικὴν τὴν φρένα καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ὠρίμῃ ἡλικίᾳ. Καὶ ὄντως, βλέπομεν γυναῖκας τριακοντούτιδας συμπεριφερομένας δίκην δωδεκαετοῦς κόρης. Ὅσαδὴποτε καὶ ἂν ἐρρήθησαν περὶ τῆς διαφορᾶς ἥτις δῆθεν ὑφίσταται μεταξὺ τῶν γυναικῶν τῶν διαφόρων τόπων ἢ μεταξὺ τῆς ξανθῆς τῆς μελαγχροινῆς καὶ τῆς πυρρᾶς, εἰοῖν ἀνυπόστατα. Ἡ γυνὴ παντὸς τόπου καὶ χρώματος εἶναι αἰέποτε ἡ αὐτή. Ἄγγελος μὲ ὄνυχας δαίμονος, δαίμων μὲ μορφήν ἀγγέ-